

کد خبر: ۲۷۹۲۲۶

گروه: اخبار مجموعه (https://www.khabargozarisaba.com/category/%d8%a7%d8%ae%d8%a8%d8%a7%d8%b1-%d9%85%d8%ac%d9%85%d9%88%d8%b9%d9%87)

موسیقی (https://www.khabargozarisaba.com/category/%d9%87%d9%86%d8%b1/%d9%85%d9%88%d8%b3%db%8c%d9%82%db%8c)

https://www.khabargozarisaba.com/category/%d9%87 (https://www.khabargozarisaba.com/category/%d9%85%d9%88%d8%b3%db%8c%d9%82%db%8c-2)

(/%d9%86%d8%b1

تاریخ انتشار: ۱۹ تیر ۱۳۹۷ ساعت: ۱۷:۵۴

نسخه چاپی

آهنگساز و مدیر موسسه فرهنگی هنری «آوای مهربانی»:

بسیار زیادی طول می‌کشد تا یک آلبوم موسیقی به فروش برسد

موسسات همواره با مشکلات مالی دست و پنجه نرم می‌کنند. برگشت مالی بسیاری از آثار موسیقی، تقریباً صفر است. مخصوصاً زمان بسیار زیادی طول می‌کشد تا یک آلبوم موسیقی به فروش برسد

سلمان سالک؛ متولد ۱۳۵۹، آهنگساز، نوازنده و مدرس تار و سهتار، پژوهشگر در زمینه دیسکوگرافی (پژوهشگر در زمینه تاریخ موسیقی) و مبانی نظری موسیقی ایرانی و فارغ‌التحصیل رشته موسیقی از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است. وی تمیک را نزد غلامرضا مشایخی، تار را نزد اساتیدی چون کیوان ساکت، ارشد طهماسبی، داریوش طلایی، محمدرضا لطفی و دوره تکمیلی ردیف موسیقی ایرانی را نزد استاد مجید کیانی آموخته است. سالک کارشناسی موسیقی را از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و کارشناسی ارشد نوازنگی تار را از دانشگاه هنر دریافت کرده است. او در سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۰۸ میلادی در دانشگاه پاریس فرانسه زیر نظر خانم ساندرین لونک دوره آشنایی با آتنوموزیکولوژی (شناخت موسیقی اقوام) را گذراند. سالک در سال ۱۳۹۰ درجه ۲ هنری معادل فوق‌لیسانس را از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دریافت کرد. از پژوهش‌ها و کتاب‌هایی که سالک به رشته تحریر درآورده است می‌توان به کتاب «موسیقی شناخت» (تلخیص و بازنویسی موسیقی کبیر فارابی، انتشارات اهل قلم)، «آوازها و دستگاه‌ها» (دو جلد)، انتشارات آوای مهربانی)، «شرح مولانا مبارکشاه بر ادوار» (تصحیح و ترجمه، انتشارات آوای مهربانی) و فعالیت‌های پژوهشی اعم از برگزاری نشست‌های تخصصی ماهانه و تولید آلبوم‌های پژوهشی موسسه «آوای مهربانی» و... اشاره کرد. او همچنین در زمینه تدریس موسیقی فعالیت دارد و تاکنون در آموزشگاه‌هایی نظیر «آوای مهربانی»، «بهار»، «زروان» و در دانشگاه آزاد شیراز در رشته‌های «مبانی نظری و تاریخ موسیقی» و «سازهای تار و سهتار» تدریس کرده است. سلمان سالک از سال ۸۰ تاکنون رئیس هیات مدیره و هیأت موسس موسسه «آوای مهربانی» بوده و در تمامی فعالیت‌های پژوهشی اعم از برگزاری نشست‌های تخصصی ماهانه و تولید آلبوم‌های پژوهشی این موسسه نقش فعال و تعیین‌کننده داشته است. او مدیر مسئول آموزشگاه موسیقی «زروان» و موسس موسسه فرهنگی هنری «نوای مانای میهن» با موضوع فعالیت نشر موسیقی بوده است. از آلبوم‌هایی که او تاکنون تنظیم آن را عهده دار بوده، می‌توان به «شاخه پسته» (موسیقی محلی کرمان) با خوانندگی حمید زیدآبادی، «خرشان» تکنوازی تار به شیوه درویش خان، «شور» تکنوازی تار، «سرمست» به خوانندگی استاد مظفر شفیعی و آهنگسازی و سوپرستی سلمان سالک، «زندان شب یلدا» با خوانندگی وحید تاج و نوازنگی استاد اردشیر کامکار و آهنگسازی سالک، «زندان شب یلدا» با خوانندگی استاد کنسرت های متعددی را در داخل و خارج از ایران اجرا کرده است که از جمله آن‌ها می‌توان از اجرا در کشور چک در هفته فرهنگی ایران در شهر پراگ، اجرای تکنوازی و هم‌نوازی در سفارات ایران در فرانسه، اجرا در

فستیوال آنالس کشور الجزایر خواننده وحید تاج، اجرای کنسرت در تالار رودکی به یاد استاد محمد رضا لطفی، اجرا در تالار وحدت گروه مهربانی خواننده حسین علیشاپور، شرکت در فستیوال بهمن ۹۳ در قرقیزستان گروه مهربانی به خوانندگی وحید تاج، کنسرت شاهنامه خوانی «دانستن سیاوش» با آواز وحید تاج در تالار وحدت و... نام برد. از اجراهای سلمان سالک می‌توان به کنسرت بداهه‌نوازی او در سالن ایران فرهنگستان هنر اشاره کرد. سالک همچنین رئیس هیات مدیره موسسه فرهنگی هنری «آوای مهربانی» است. برای بررسی اوضاع اقتصادی و چگونگی گردش مالی آلبوم‌های موسیقی و کنسرت‌های موسیقی سنتی با وی گفت و گو کردہ‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

آقای سالک با توجه به این که شما علاوه بر آهنگسازی، موسسه فرهنگی هنری «آوای مهربانی» را هم اداره می‌کنید این روزها وضعیت گردش مالی این موسسه فرهنگی هنری و تولید آلبوم‌های موسیقی سنتی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

متاسفانه

شرایط بسیار بدی بر بازار موسیقی حاکم است. دو دلیل را برای شرایط بد موسیقی در ایران می‌توانم نام ببرم، اولین نکته، رعایت نشدن اصل کپی‌رایت در ایران است و مسئله دوم، حضور مافیایی پخش است که ضربه بزرگی به آثار اهالی موسیقی می‌زند. حق «کپی‌رایت» در ایران کم‌اهمیت‌ترین مسئله محسوب می‌شود و هیچ فعالیتی در این زمینه صورت نمی‌گیرد، آلبوم پس از تولید و انتشار، زمانی که به بازار می‌آید، توسط مخاطبان، کپی می‌شود و در نتیجه نسخه اصلی آلبوم به فروش نمی‌رود. آلبوم‌های تعداد بسیار کمی از خوانندگان پاپ، خوب فروش می‌رود، تعداد خوانندگان موسیقی سنتی که در زمینه فروش آلبوم موفق هستند، بسیار کمتر از این است. یک آلبوم موسیقی برای تولید، هزینه‌هایی مانند دستمزد نوازندگه و عوامل، هزینه ضبط آلبوم در استودیو و... دارد و در نتیجه هزینه تولید هر آلبوم در ایران، بالغ بر ۵۰ میلیون تومان می‌شود اما گاهی اوقات تنها هزار و یا دوهزار نسخه از آلبوم یک موزیسین به فروش می‌رود، در حالی که اگر ۱۵ الی ۱۹ هزار آلبوم به فروش رود، تمام هزینه‌های تولید، جبران می‌شوند. تعداد بسیار محدودی از خوانندگان این امکان را دارند که به این میزان آلبوم را به فروش برسانند. از سویی دیگر، پخش کننده‌های آثار موسیقی نیز بسیار مافیایی عمل می‌کنند، به این صورت که به عنوان مثال اگر یک خواننده و یا آهنگساز بخواهد به طور مستقیم آلبوم منتشر شده‌اش را به یک مغازه و یا مرکز هنری ارائه دهد، این افراد به دلیل مناسباتی که با شرکت‌های پخش کننده موسیقی دارند، حتی قبول نمی‌کنند که اثر آن هنرمند، به صورت امنی در فروشگاه آن‌ها بماند و از طریق آن‌ها، این اثر معرفی شود چرا که با یک شرکت پخش قرارداد دارند. پخش کننده هم ترجیح می‌دهد در وهله اول آلبوم‌های شرکت خودش را در بازار پخش کند و آلبوم‌های دیگران را در انبار نگاه می‌دارد در نتیجه این وضعیت، مخاطبان بسیاری از آلبوم‌ها، نمی‌توانند به این آثار دسترسی داشته باشند. البته سایت «بیب تونز» در زمینه انتشار موسیقی با قیمتی مناسب بسیار خوب عمل کرده است و از دید من اگر تعداد بیشتری از این‌گونه سایت‌ها را در فضای مجازی داشته باشیم و این سایت‌ها به خوبی به مخاطبان شناسانده شوند، پخش فیزیکی آثار به مرور حذف می‌شود و در نتیجه این حذف، مسئله پخش آثار نیز از این وضعیت مافیایی بیرون می‌آید و اوضاع موسیقی بهبود می‌یابد.

آیا شرکت «آوای مهربانی» تاکنون تصمیم گرفته است در بحث پخش آثار خود وارد شود و در این حوزه، بی‌نیاز از شرکت‌های دیگر، فعالیت کند؟

در واقع

به این موضوع فکر کرده بودیم اما درنهایت دریافتیم که نمی‌توانیم در این حوزه وارد شویم چرا که از سویی این سیستم مافیایی به ما اجازه فعالیت نمی‌دهد و از سویی دیگر، راهاندازی این پخش، نیازمند حضور تعدادی نیرو است. از این رو در حال حاضر با تعدادی از پخش کننده‌های موسیقی تعامل داریم و از طریق آن‌ها، محصولاتمان را به دست مخاطبان می‌رسانیم.

موسسه‌های انتشار موسیقی با وجود این شرایط سخت، چگونه به حیات خود ادامه می‌دهند؟

اپن

موسسات همواره با مشکلات مالی دست و پنجه نرم می‌کنند. برگشت مالی بسیاری از آثار موسیقی، تقریباً صفر است. مخصوصاً زمان بسیار زیادی طول می‌کشد تا یک آلبوم موسیقی به فروش برسد. از این رو بسیاری از این موسسات برای جبران زیان از انتشار آلبوم‌ها، ناگزیر به مسائلی روی می‌آورند از قبیل مجوز گرفتن برای گروه‌هایی که برای برگزاری کنسert و یا انتشار آلبوم، به نام یک موسسه احتیاج دارند که اصلاً اتفاق خوبی نیست و کاری شبیه دلالی است و در طولانی مدت، تاثیر محربی روی موسسات فرهنگی و نیز بر فرهنگ جامعه به حاء، مـ گذاـد.

آیا وضعیت فروش و بازگشت مالی کنسرت‌ها از انتشار آلبوم بهتر نیست؟ اساساً آیا برگزاری کنسرت‌های تمازی فعال است؟

1

وضعیت کنسرت‌ها نیز چندان تفاوتی با آلبوم‌ها ندارند. تعداد افرادی که معمولاً به کنسرت می‌روند، بسیار محدود است و این تعداد، به‌طور مشخص طرفدار یک سبک و یا گروه‌ند و به کنسرت‌هایی خاص می‌روند. به عنوان مثال این روزها گروه‌های تلفیقی، در میان مخاطبان از جایگاه بهتری برخوردارند و یا موسیقی پاپ که مشخصاً خوانندگان مطرح خود را دارد. در موسیقی سنتی، همایون شجریان طرفداران بسیار بیشتری از دیگران دارد و کنسرت‌های او بسیار پر مخاطب می‌شوند، که به اعتقاد بسیاری از دوستان، همایون از زمانی که به موسیقی تلفیقی روی آورد، مخاطبان گستره‌های پیدا کرد و اگر مانند محمد رضا شجریان به شیوه کاملاً سنتی، می‌خواند، مخاطبان کمتری پیدا می‌کرد. البته همه می‌دانیم که موسیقی سنتی، جریان خاصی است و مخاطبان خاص خود را دارد و نباید از آن، انتظار «همه‌گشدن» (یا بی‌لار) داشت.

صداويما چگونه می‌تواند بر بهتر شدن شرایط موسیقی ایران تاثیر بگذارد و آیا تاکنون تلاش شده است؟

صلوات

تاکنون هیچ فعالیتی مفیدی در حوزه موسیقی، به خصوص موسیقی سنتی انجام نداده است. رعایت شدن «کپی رایت» در جامعه، نیاز به فرهنگ‌سازی دارد اما ما در این رسانه می‌بینیم که بارها در مورد «صرف بهینه آب» فرهنگ‌سازی می‌شود اما نه تنها در صداوسیما، کوچک‌ترین صحبتی در مورد ایرادهای کپی کردن آلبوم‌های موسیقی و فرهنگ‌سازی در این زمینه، نیست، بلکه بارها اتفاق افتاده است که خود رسانه، بدون اجازه صاحب اثر، قطعه‌های موسیقی را پخش می‌کند و این تناقضی آشکار در زمینه فرهنگ‌سازی است. از سویی دیگر صداوسیما به تریبونی برای موسیقی پاپ تبدیل شده است و موسیقی سنتی، بهندرت، در حاشیه و در سطح ناز از سوی این رسانه، بخش می‌شود.

Al-Qur'an

شماره تواند این خود را با دستگاهی دیگر از آن

<https://www.facebook.com>)

<https://www.sharelatex.com> | <https://sharelatex.com>

v.khabar.gazetanewschannel.com - URL: https://share.vk.com

[میزان امتیاز شما یه این خبر؟](https://www.kfirs.org/mizan-amtiyaz-shma-ye-ain-exp)

6/2 - 27/2021 6/2 - 27/2021